

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν και εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· ποίας; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα και τὴν μητέρα, και ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα και δὸς πτωχοῖς, και ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, και δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι.

Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπήλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, ἐπλησίασε τον Ἰησοῦ ἓνας νέος τοῦ εἶπε, "Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί καλὸ πρέπει νὰ κάνω διὰ νὰ ἔχω αἰώνιον ζωὴν;". Αὐτὸς δὲ τοῦ εἶπε, «Γιατὶ με λὲς ἀγαθόν; Κανεὶς δὲν εἶναι ἀγαθὸς παρὰ ἓνας, ὁ Θεός. Ἐὰν θέλῃς νὰ μπῆς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαγε τὰς ἐντολάς». Λέγει εἰς αὐτόν, «Ποιές;». Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπήντησε, «Τὸ Νὰ μὴν φονεύσης, Νὰ μὴν μοιχεύσης, Νὰ μὴν κλέψῃς, Νὰ μὴν ψευδομαρτυρήσης, Νὰ τιμᾷς τὸν πατέρα και τὴν μητέρα, και, Νὰ ἀγαπᾷς τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτόν σου».

Λέγει εἰς αὐτόν ὁ νέος, «Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴ νεότητά μου. Εἰς τί ἀκόμη ὑστερῶ;». Τότε τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἐὰν θέλῃς νὰ εἶσαι τέλειος, πῆγαινε και πούλησε ὅσα ἔχεις και μοίρασε τα εἰς τοὺς πτωχοὺς, και θὰ ἔχῃς θησαυρὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς και ἔλα ἀκολουθεῖ με».

Ὅταν ὁ νέος ἄκουσε τὰ λόγια αὐτά, ἔφυγε λυπημένος διότι εἶχε πολλὰ κτήματα. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τότε εἰς τοὺς μαθητάς του, «Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι δύσκολα πλούσιος ἄνθρωπος θὰ μπῆ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ περάσῃ μία καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρὰ πλούσιος νὰ μπῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ».

Ὅταν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθηταί, ἐδοκίμασαν μεγάλην ἔκκληξιν και ἔλεγαν, «Ποιὸς λοιπὸν εἶναι δυνατόν νὰ σωθῆ;».

Ὁ Ἰησοῦς ἀφοῦ τοὺς ἐκύτταξε κατὰ πρόσωπον, τοὺς εἶπε, «Εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν ὅλα εἶναι δυνατά».